De Arubaanse Courant

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V.
Redacteur: A. Cloo (Tel. thuis: 1481)
Abonnement: ƒ 2.50 per maand.

DAGBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestad: Nassaustraat 97, Tel. 1282
Bureau San Nicolas: „Esquire", Mainstr., Tel. 5112
Gedrukt bij de „Aruba Drukkerij" N.V., Tel. 1277

11e Jaargang — MAANDAG 17 MAART 1952 — No. 1290

Verbrokkeling

* * Er is met vuur gespeeld in * de Eilandsraadsvergadering * * van Zaterdagmiddag. Partijbeginselen werden verkracht en op de meeste ontactische wijze werden gevoelens gekrenkt. De consequenties van de in meer dan een opzicht merkwaardige zitting van onze vertegenwoordiging zijn vooralsnog niet te overzien, maar het staat naar onze mening wel vast, dat de onzalige kloof tussen vreemdelingen en niet-vreemdelingen werd verbreed.

Het ging over het actief en passief stemrecht op ons eiland, dat naar de opinie van enige geachte sprekers moest worden beknot. Naar hun mening: ten bate van Aruba. Naar onze mening: ten koste van hogere waarden.

Het onderwerp was volkomen onvoorbereid en het valt in hoge mate te betreuren, dat enige leden van het vroede college zich uit hun tent hebben laten lokken en stellingen gingen poneren die absoluut niet te verdedigen zijn.

Laten we het vraagstuk heel simpel stellen enige Raadsleden zijn bevreesd voor de dag, dat het getal van de vreemdelingen op ons eiland uitkomt boven dat van de hier-geborenen en zij willen met alle middelen voorkomen, dat dat feit tot uitdrukking komt in het zeteltal in de Eilandsraad, m.a.w. dat daar te veel vreemdelingen over specifiek Arubaanse zaken zullen gaan beslissen.

Deze „vrees" (voorzover dit woord hier mag worden gebruikt, want naar onze mening mag nauwelijks van vrees worden gesproken; ook in de toekomst zal zonder twijfel het politiek accent liggen in de Arubaanse partijen) moge gegrond zijn, men moet toch in ieder geval rekening houden met de in de Grondwet verankerde vrijheden.

Wij zijn erg benieuwd wat men ter Rondetafelconferentie zal zeggen over het voorstel-Eman, dat Zaterdagmiddag door zestien Raadsleden werd aangenomen en waarbij wordt verklaard, dat de Eilandsraad in den vervolge uitsluitend een volstrekte meerderheid van de Arubanen in de volksvertegenwoordiging wenst.

Komen we nu tot de practische uitvoering, indien het voorstel in Nederland wordt geaccepteerd. Worden dan alle groeperingen op ons eiland in aparte kies-vakjes verdeeld? Ieder met een eigen kleur? Met de verplichting, dat men moet stemmen op een bepaalde lijst? Wat blijft er dan over van geheime verkiezingen?

De landskinderen hebben de plicht om op te komen voor de belangen van hun gebied, maar zij noch de vreemdelingen moeten door dik en dun willen gaan. Het onderhavige onderwerp vereist een zeer grondige studie — en daarom is het jammer, dat men Zaterdagmiddag hals over kop een beslissing wilde forceren. Met alle (ongetwijfeld betreurenswaardige) gevolgen van dien.

Enige Raadsleden komen in geweer tegen huidig kiesstelsel

Het „Aruba voor de Arubanen" komt in een nieuw licht

In onze Eilandsraad kwam Zaterdagmiddag ook aan de orde het rapport van de Commissie tot formulering van de verlangens van de Eilandsraad ten aanzien van de onderlinge verhouding der eilandgebieden. De Raad nam dat rapport in welwillende beschouwing, maar weldra zou het blijken, dat de A.V.P.-fractie niet mee kon gaan met een bepaald onderdeel en een te dier zake door de heer Eman afgelegde verklaring zou heel wat stof doen opwaaien.

De heer Eman begon dan met te verklaren, dat zijn fractie op geen enkele wijze wilde knagen aan enige democratische grondslag en niet gekant was tegen de hier niet geboren Nederlanders („integendeel, wij willen op de bres staan voor de democratische belangen"). Spr. begon dan een lang betoog over het hier vigerend evenredig algemeen kiesrecht en concludeerde, dat genoemd stelsel op de duur rampzalige gevolgen zou hebben voor de Arubanen. Het aantal Arubanen op ons eiland omvat 48 procent van de gehele bevolking en het komt spr. waarschijnlijk voor, dat de verhouding later helemaal wordt scheefgetrokken en dat alle beslissingen practisch zullen worden genomen door niet-Arubanen.

De heer Eman zeide niet te willen tornen aan de rechten van alle mensen, die hier naar behoren hun plichten vervullen, maar kwam toch telkens terug op zijn bezwaar, dat de Arubanen op hun eigen eiland in het gedrang zullen komen. Volgens door spr. aangevoerde cijfers zijn er nu hier ongeveer 55.000 mensen, waarvan 26.500 hier geborenen, 11.000 hier niet geboren Nederlanders en 17.000 vreemdelingen. Spreker meende ernstig te moeten pleiten voor een stelsel waarbij het mogelijk wordt, dat de Arubanen steeds evenredig zijn vertegenwoordigd in het wetgevend lichaam van het eiland.

„Discriminatie".

De heer Gerrit Kok was het volstrekt niet met de heer Eman eens. Met enige aarzeling zou hij het woord „discriminatie" in de mond willen nemen, maar hij wilde niet denken aan zulk een politiek van de slechtste soort, doch aannemen, dat het een reëel voorstel was ten bate van Aruba. Maar dit zou zijn in strijd met de Grondwet en bovendien practisch onbruikbaar. Als immers groepsgewijs moet worden gestemd (op verschillende lijsten dus), dan is de verkiezing toch niet meer geheim? Bovendien zullen de Arubanen dan ook niet meer vrij zijn in hun keuze!

„Straks ter R.T.C. zullen vader en zoon Eman schone woorden in de mond nemen en ongetwijfeld spreken over gelijkberechtiging", aldus de heer Kok, „maar hier wordt die gelijkberechtiging de nek omgedraaid. Men is druk bezig nieuwe koloniale groepen te maken, maar we zullen geen genoegen nemen met verplichte afscheiding. De Hollanders zijn hier gekomen om voor Arubaanse belangen te werken en zij willen dat niet doen achter prikkeldraad zoals op Curacao, maar in volle samenwerking."

„Absurd".

Nadat de heer Irausquin in den brede de voorgeschiedenis van het aan de orde zijnde rapport had besproken, concludeerde hij, dat algemeen was aangenomen dat het Rapport-Van Poelje het beste aan de verlangens van Aruba tegemoet kan komen. „Toen wij dat op 13 October 1950 in de Staten bespraken en onze partij een motie indiende op basis van het Rapport-Van Poelje, stonden wij alleen. Gelukkig heb ik gezien, dat thans alle Arubaanse partijen dezelfde gedachten hebben. Ik hoop, dat men straks zijn woord zal houden en niet weer gaat omzwenken".

Het voorstel van de heer Eman noemde de heer Irausquin absurd, vooral uit sociaal oogpunt: „Als wij de niet-Arubaanse Nederlanders afzonderen, dan bestempelen wij die als tweedehands Nederlanders. Dat lijkt me niet bevorderlijk voor onze gemeenschap. De onderhavige categorie speelt nog steeds een belangrijke rol in onze gemeenschap; wij hebben hen nodig. Als ons land en volk in nood verkeren, zullen ook zij weer soldaat gaan spelen, ook voor ƒ 4,20 per week en als we nu aan die samenwerking gaan tornen is het fout, vooral omdat we straks het Verenigd Koninkrijk moeten vormen. We mogen geen maatregelen beramen die strijdig zijn met de Grondwet en de individuele rechten!"

De heer Milo Croes was het eens met de heer Eman en zeide o.m.: „dat de inboorlingen zeker overwicht moeten hebben".

„Sneu bestek".

De heer Van Hoorn, die evenals de heer Kok de notulen van de vergadering graag bij het voor Den Haag bestemd rapport zou zien gevoegd, verklaarde zich met het uitgangspunt van de heer Eman te kunnen verenigen en zeide: „Het is inderdaad een sneu bestek om, wanneer men jarenlang naar een meer zelfstandige status heeft gestreefd, moet ervaren een systeem te hebben ontworpen, waarin de eigen bevolking in de minderheid dreigt te komen. De toestand is thans zo, dat het afhangt van de Arubaanse partijen of er niet-Arubanen op de candidatenlijsten zullen komen, ja of nee. De Europese Nederlanders zijn in een zodanig aantal op Aruba aanwezig, dat zij naar evenredigheid recht hebben op een zetel in de Raad. Zullen zij die echter steeds krijgen? Dat staat te bezien, het hangt af van de Arubaanse partijen.

Het is zo, dat de „vreemdelingen", die thans in de Raad zijn, geacht worden de Arubaanse gemeenschap te vertegenwoordigen, terwijl zij doorgaans gebonden zijn aan de partij waartoe zij behoren, dus aan Arubaanse invloed. In het voorstel-Eman wordt het mogelijk, dat deze toestand bestendigd blijft, terwijl bovendien iedere niet-Arubaanse groep een eigen groepsvertegenwoordiger, die zelfstandig kan optreden, in de Raad krijgt. Dan kan het groepsbelang direct vertegenwoordigd worden, hetgeen thans niet het geval is". De heer Eman had voorgesteld, dat de Europese Nederlanders hier twintig jaren moesten hebben gewoond om te kunnen worden verkozen, maar de heer Van Hoorn achtte een termijn van achttien maanden voldoende. Indien de heer Eman daarmede accoord zou gaan, ging de heer Van Hoorn met zijn voorstel mee.

„Wij dulden niet . . ."

Naar de mening van de heer Henriquez zijn de wensen en verlangens van Aruba reeds uit den treure gebleken in de vele rapporten waarin alle wensen tot in detail werden besproken. Hij kan zich voorstellen, dat de heer Kok gaat spreken over discriminatie, „maar", voegde hij er met stemverheffing aan toe, „wij zullen niet dulden dat de uwen over ons te vertellen hebben. Wij moeten hier de meerderheid hebben. De Hollanders zijn naar hier gekomen om goed te leven en als de lichten van de Lago straks mochten uitgaan, zijn zij de eersten die het zinkende schip verlaten. We kunnen niet gedogen, dat immigranten ons onder de voet lopen. Ik verklaar hierbij, dat ik elk redelijk voorstel waarbij de belangen van de landskinderen zijn gewaarborgd, met hart en ziel ondersteun. Het onderhavige voorstel heb ik niet voldoende kunnen bestuderen en terecht zijn de consequenties „absurd" genoemd. We zouden er misschien naar kunnen streven de Eilandsraad voor tweederde uit Arubanen te doen bestaan, maar dan dient eerst duidelijk te worden uitgemaakt wie Arubanen zijn en wie niet."

Over de redactie van het voorstel van de heer Eman ontstaat enig geharrewar, weshalve de voorzitter de vergadering voor een ogenblik schorst; daarna deelt de heer Eman mede, dat hij de persoonlijke minderheidsnota wil intrekken en wil vervangen door een voorstel, „waarbij de Eilandsraad verklare te zijn voor een kiesstelsel waarbij op Aruba geborenen en hun kinderen een overwegende meerderheid hebben in de volksvertegenwoordiging".

Geen verschil . . .

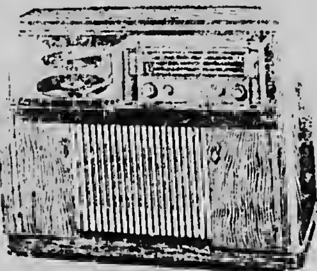
De heer Kok wijst op de beginselprogramma's van de beide Una's, waarin geen onderscheid wordt gemaakt voor wat betreft ras, kleur en godsdienst en wenst de 43 nationaliteiten omvattende gemeenschap niet te splitsen. De heer Finck acht de voorbereidingstijd te kort en ziet in het voorstel-Eman een politieke stunt; de heer Lopez stelt een aantal practische vragen met betrekking tot het Arubaan-zijn en dan is er de heer Milo Croes, die zegt in afwijking van de beginselverklaring van zijn partij te moeten voorstemmen.

Na veel heen en weer gepraat wordt besloten het woord „overwegende" uit de verklaring te schrappen en nadat het rapport zonder hoofdelijke stemming was aangenomen, kwam het voorstel-Eman in stemming. Tegen waren de heren Petrona, Finck, Lopes, Lejuez en G. Kok. Laatstgenoemde verliet vrijwel dadelijk na de stemming de zaal.

Ook mr Kwartsz naar Nederland.

Hoewel de vergadering al was „afgeklopt", werd de heer Irausquin nog het woord verleend; deze stelde er prijs op, dat de heer Gezaghebber alsnog als adviseur werd toegevoegd aan de RTC-delegatie. Hij stelde voor dienaangaande een telegram naar de Regeringsraad te zenden. De heer Werleman ging hiermede accoord, maar zou de delegatie uitgebreid willen zien eveneens met een lid van de Una-II, opdat alle fracties er vertegenwoordigd zullen zijn.

Het voorstel Irausquin werd aangenomen; alleen de heer Eman stemde tegen. Unaniem was de vergadering voor het voorstel-Werleman. De heer Kwartsz dankte voor het in hem gestelde vertrouwen en zeide te hopen Aruba naar beste weten te kunnen dienen.

TUKKER'S SPORTVERSLAG

In verband met de uitvoerige verslaggeving van de Eilandsraadvergadering van Zaterdagmiddag is het sportverslag van de Tukker vandaag ernstig in het gedrang gekomen. Wij zullen het morgen publiceren, maar laten alvast hierbij de uitslagen volgen: Veteranen Aruba Jrs — Mercurius 5—3 (Aruba Jrs kampioen Veteranen-competitie); Douane — J.G. Eman Sportclub 4—3; Union — Jong Santa Cruz 4—0.

Onze Eilandsraad accepteert hotelplan

Een lid slechts stemde tegen

Het was enige dagen aangekondigd, dat de Eilandsraadsvergadering van Zaterdagmiddag jl. in het teken van het „drie-eilanden-project" zou staan en zelfs nog toen voorzitter mr Lindoro C. Kwartsz de voltallige vergadering van het college om drie uur opende, dacht men dat het wel een „kortje" zou worden met slechts een paar hamerstukken. Maar het was toch al weer na zessen toen de vergadering werd gesloten en dat was voor een belangrijk deel te wijten aan een even heftige als onvruchtbare discussie over een mogelijkheid om het stemrecht in die zin te wijzigen, dat het „Aruba voor de Arubanen" meer tot zijn recht zou komen . . .

Onder de ingekomen stukken bevond zich een brief van dr J. Hartog van de Openbare Leeszaal en Boekerij, welke brief was gericht aan de Eilandsraad, over welke onjuiste procedure nogal wat woorden vielen. De heer R. van Hoorn stelde tenslotte voor een circulaire in zee te sturen waarbij wordt bepaald, dat alle voor de E.R. bestemde stukken worden aangeboden aan het Bestuurscollege. De Raad nam dit voorstel over.

Het hotelplan.

Korte tijd geleden ontving ons Bestuurscollege van de Regeringsraad een uitvoerig concept met betrekking tot het „drie-eilanden-hotel-project"; het stuk werd enige malen druk besproken door genoemd College, samen met een daartoe ingestelde en later uitgebreide commissie, en tenslotte kon de Raad een concreet voorstel worden aangeboden.

De heer Gerrit Kok liet het eerst zijn mening over het project horen en zeide o.m.: „Reeds op 30 Maart 1951 werd aan Den Haag een zogenaamd drie-eilanden-hotel-project voorgelegd; er zijn al heel wat woorden aan gewijd en ik zal maar dadelijk met de deur in huis vallen: ik kan mijn stem niet aan het plan geven. Op 6 November, toen we hier voor het eerst over 't project spraken, heb ik me van stemming onthouden omdat ik toen nog niet wist of de nadelen wel zouden opwegen tegen de voordelen. Het geheel heb ik laten bezinken en thans is de toestand zo: als men van me verwacht, dat ik naar eer en geweten zal stemmen, dan moet men vernemen, dat het gehele project niet overeenstemt met m'n geweten. Ik ben er wel van overtuigd dat mijn stem zal zijn van die eens roepende in de woestijn, maar ik acht me verplicht met nadruk te wijzen op de gevaren voor de komende geslachten.

Vier geslachten zullen de gevolgen dragen van deze middag als wij het ontwerp accepteren. Een contract voor honderd jaren moeten wij aangaan zonder enige mogelijkheid onzerzijds om het te verbreken, hoe desastreus de gevolgen ook mogen zijn. Wij zullen misschien voor stemmen terwille van de economie van Aruba, maar daarbij moeten wij bedenken, dat een mens niet leeft van brood alleen. De taxichauffeurs en de winkeliers klagen, omdat de buitenlandse prostitué's zijn weggezonden, maar hoe zal het straks weer worden? Men strooit ons zand in de ogen met het hotelproject — het casino is de hoofdopzet! Wij kunnen wel redeneren, dat het toch maar buitenlanders zijn, die uitgekleed worden, maar dan moeten we ons gevoelen als de bewoners van Terschelling, die in een stormperiode bidden: „O Heer, als er tòch een schip moet vergaan, laat het dan op onze kusten zijn......"

„Verkwanseling".

Spreker wees op de slechte invloed van het casino op onze jeugd en vervolgde toen: „Bij spel hebben we twee factoren, bekwaamheid en geluk, maar in het casino zien we geen spel. Daar worden de harts-

(Vervolg op pag. 4)

Brief uit Nederland

Godfried Bomans was uit een boek van Charles Dickens gestapt

Vorig jaar trokken 37.605 Nederlanders over de grenzen

(Van onze Correspondent)

Wat voelen we ons hier in Holland deze dagen verwend! Want Lentemaand heeft ingezet met ongekend zacht weer (de temperatuur loopt overdag al op tot 18 °). Sneeuwklokjes en crocusjes spelen al „kiekeboe, daar zijn we weer" en de appelboom in m'n achtertuintje ... tekenen, dat-ie gauw zal ... uitbotten. Dat zal me weer ... een feest geven straks, al dat ... groen.

Niet dat we verschoond zullen blijven van nog wel koude dagen of stormen, maar daar willen we nu liever niet aan denken......

De boekenweek is nu voorbij en wil ik u hiervan nog even iets aardigs vertellen. In Rotterdam n.l. is op initiatief van de boekhandel de „Pickwick - Club" bijeengekomen. Zoals u misschien al weet verschijnt er een nieuwe goedkope uitgave van Dickens' werken. Deze worden vertaald door enkele vooraanstaande Nederlandse auteurs. Deze laatste nu hebben, verkleed als verschillende van de meestbekende Dickensfiguren een bijeenkomst gehouden, waarbij uiteraard ook het publiek aanwezig mocht zijn. Dickens zelf was er ook en vertelde iets uit zijn leven. Nu, Godfried Bomans (die de Pickwick Papers vertaalde) ging deze rol best af. Er werden zelfs enkele grappige scetches uit Dickens werken opgevoerd en er waren zelfs menuetten uit zijn tijd ingestudeerd. Alles bij elkaar een allergenoegelijkste en interessante culturele avond.

Dat musici soms over gebrek aan belangstelling niet hebben te klagen, bleek dezer dagen op de Gala-avond van het Residentie-orkest. Deze was georganiseerd door vrienden van dit Haagse orkest en de baten van de avond zouden ten goede komen aan de musici, welke er deel van uitmaken. Het Asta-Theater, waar het een en ander plaats vond, was tot het laatste plaatsje bezet met een select publiek. Dirigent Van Otterloo en zijn mensen kregen een geweldige bijval, vooral na hun vertolking van Mozarts „Kleine Nachtmusik". Onder de aanwezigen bevonden zich, behalve de vele Hollandse hoge autoriteiten, ook vele buitenlandse gezanten.

—o—

Heeft u, vrienden van overzee,, 't wel eens meegemaakt dat, terwijl u heerlijk aan 't dansen bent bij de tonen van een gezellig strijkje, opeens een ontzettende slag, die het gebouw doet dreunen, u doet denken dat ze ook in uw buurt atoomproeven nemen? Nu, zo iets „gezelligs" gebeurde er nu bij ons in Voorburg. En wel in het bekende Café-Restaurant „Vronesteyn". - Dat was op een Zaterdagavond dansles, toen het gebeurde. De jongelui, eerst overgegeven in een „zalige sfeer", waren meteen nuchter en tegelijk met andere bezoekers holde men naar de uitgang. Die echter versperd werd door een ontzettende chaos.

Wat was er gebeurd? Een kolossale vrachtauto met oplegger van ... meter lengte was het Caféterras op... ...en tenslotte tegen de muur gebotst. Maar eer 't zover ... ging er eerst een stuk terras... met lantaarns omver, toen werkte het vehikel zich op een haag van fietsen die op 't terras stonden geparkeerd. 't Resultaat was natuurlijk een hoop verwrongen oud roest. Daar stonden nu de eigenaars, nogal beteuterd, bij te kijken. Meteen was alle dans- en flirtlust vergaan, dat voelt u wel.

En de oorzaak? De chauffeur van de vrachtwagen, niet bekend met de plaatselijke situatie, was in het donker de weg kwijt geraakt.

—o—

Weet u hoeveel Nederlanders er in 1951 zijn geëmigreerd 37.605. Dit blijkt uit het aantal deviezenvergunningen, verstrekt aan emigranten door de Stichting Landverhuizing Nederland. 18.604 gingen naar Canada, 2.262 naar de Ver. Staten, 206 naar Brazilië, 2.088 naar Zuid-Afrika, 10.494 naar Australië, 3.187 naar Nieuw Zeeland en 1.322 personen vertrokken naar andere landen dan de genoemde. Bijna 7000 werden van het totaalaantal per vliegtuig naar hun nieuwe woonplaats vervoerd.

Niet allen vinden wat ze zoeken in het tweede vaderland. Door de radio horen we wel eens opgewekte geluiden van mensen die „nooit meer terug willen". Zij die gedesillusioneerd terugkeerden, deden uit in alle stilte. Zonder tamtam. Probeerden hier in Holland dan weer om huisvesting te krijgen.

Dat het hen om de drommel niet gemakkelijk wordt gemaakt bleek een familie in Den Haag, die uit Australië terugkeerde. Ze vonden na veel geduld een leegstaande woning. De eigenaresse was bereid hen die te verhuren, want het huis stond al 4½ maand leeg, vertelde ze en ze kon het maar niet kwijt. Degenen die door de Huisvesting gestuurd waren zeiden al voorzien te zijn of geen interesse te hebben. Maar toch kon de familie uit Australië van het Bureau Huisvesting geen toestemming krijgen. Wat zegt u van zo'n gekkenhuis?

—o—

Ja, Nederland is geen goedkoop land, zuchten velen. Men zou deze „kniesoren" haast gelijk gaan geven, ook als men bedenkt, dat zelfs ......paspoorten hier een kostbaar begrip vormen. De prijs is, zonder nog de provinciale en gemeentelijke leges, al ƒ 10.—. Voor een paspoort dat maar twee jaar geldig is, wel te verstaan. In 's-Hage nu betaalt men ƒ 5.50 voor bovenbedoeld leges en in Utrecht zelfs ƒ 7.50. Zodat daar een paspoort iemand op het aardige sommetje van zegge en schrijve ƒ 17.50 komt te staan.

—o—

Maar laat ik toch gauw weer iets goeds vertellen van ons landje. In Leiden werd de afdeling röntgenologie van het Academisch Ziekenhuis heropend. Deze is verbouwd, uitgebreid en nieuw ingericht. Daarbij werd officiëel de zg. „kobaltbom" in gebruik gesteld. De eerste in Nederland. Zoals men weet vormt zij een belangrijk vervangingsmiddel voor de te kostbare radiumbestraling. De uitvinder is een Hollands medicus. Het aardige is nu bovendien, dat de Nederlandse röntgenindustrie heeft samengewerkt met het Academisch Instituut bij de inrichting van de afdeling röntgenologie. Daarbij heeft Philips een deel van de apparatuur in bruikleen gegeven. Zodoende is men in staat te beschikken over het nieuwste van het nieuwste.

—o—

Ik zei 't u al, ons landje is heus zo gek nog niet, al zou men 't soms wel denken. Ook de Duitse filmmensen zijn deze mening blijkbaar toegedaan. Want ze komen hier de buitenopnamen filmen voor de operettefilm „Das Land des Lächelns". En wel in dit voorjaar nog. We krijgen dan het beroemde tweetal Martha Eggerth en Jan Kiepura te gast. Waarom Nederland zo geschikt was voor het doel? Men vond dat verschillende van onze parken zo...... in Chinese trant zijn aangelegd en dus zeer geschikt voor het décorum van bovengenoemde film.

—o—

Den Haag krijgt spoedig zijn „Costuum-Museum". Zoals men zich herinnert heeft de Gemeente Den Haag de uitgebreide collectie van de toneelspeler Cruys Voorbergh opgekocht. Genoemde acteur is nu met de inrichting van het Costuum-museum (in het Museum Bredius) zowat gereed gekomen. Eind Maart vindt de opening plaats.

—o—

In de eerste Kamer zijn naar we horen ernstige bezwaren gerezen tegen vestiging van het Internationale Academisch Instituut in het voormalige Koninklijk Paleis op het Noordeinde in ons Haagje. Men vindt algemeen dat hier een traditie van eeuwen in het geding komt. Het zou bovendien het definitief opgeven van 's Gravenhage als Koninklijke Residentie betekenen. Ja, lezers, een echte Hagenaar komt tegen zoiets natuurlijk in verzet. Tot ziens over een week!

J. v. d. S.

vanavond thuis?

Curom-programma:
11.00 nieuws; 11.05 balletmuziek 11.00 nieuws; 11.05 balletmuziek; 11.30 reclame; 12.01 lunchmuziek; 12.30 nieuwsbulletin; 12.45 muziek; 1.00 sluiting; 5.50 voor kinderen; 5.50 zang; 6.05 muziek; 6.15 dinermuziek; 6.45 nieuwsbulletin; 7.00 Papiamentse uitzending; 7.30 reclame; 8.30 Papiamentse les; 8.45 Curom Juke box; 9.40 nieuws; 10.00 sluiting.

Avros-programma:
16.00 reclame; 16.30 voor de jarigen; 17.00 reclame; 17.15 voor kinderen; 17.25 reclame; 17.45 voor jarigen op de Antillen; 18.00 RAO; 18.40 nieuws; 19.01 verzoekprogramma; 19.20 voor de gedetineerden; 19.30 verv. verzoekprogr.; 19.50 Sur. slagzinnen; 20.00 reclame; 20.15 V en V; 20.25 kl. muziek.

Radio Nederland Wereldomroep:
19.00 opening; 19.02 nieuws; 19.10 intermezzo; 19.14 Nederl. kroniek; 19.30 muziek; 20.05 W. Ind. rubriek; 20.35 orgelconcert; 20.50 lijdensoverdenking; 20.58 sluiting; 21.00 einde uitzending.

LOOKING AT LIFE

Is Money any Good?

By THE STROLLER

A salesman came into the barbershop where I was getting my hair cut.

He was the rather talkative sort of salesman. Talked about the weather, politics, traffic conditions, taxes.

He knew just about everything. The head barber didn't want to buy any of his stuff this particular day, so the salesman thought he might as well get a haircut and a shave.

"Have lots of time on my hands these days", he said, as he removed his coat and displayed a monogrammed silk shirt and expensive necktie.

"I used to work six days a week. Then five. Then four. Now I only work three days a week.

"Why give everything to the government?

"Money is no good any more."

That got my goat. Heretofore I had taken no part in the conversation.

But when he said "Money is no good any more," I turned around and said:

"Do you know anything better?"

The fellow shut up. Then he changed the subject.

"Where is Jim?" he asked the boss.

Jim was the barber at the next chair who usually trims this salesman's hair and puts pomade on his head.

"Oh, Jim is on vacation", said the head barber. "Took a cruise around the Caribbean."

I didn't say anything but I did a lot of thinking.

Here you have a salesman of barbers' supplies.

The salesman wears monogrammed silk shirts, expensive neckties, a tailor-made suit, works three days a week and kicks.

The barber takes a trip to the Caribbean on his vacation. Yet several times before when I was in the shop this same Jim used to complain to me about all kinds of things, big doctor bills (he has indigestion), the high price of liquor, how prices had go up.

"Money is no good any more", the fellow said.

I wish he could have seen, as I recently did, what a lot of fellows have done with a little of that "no good" money.

Many of them for the first time in their lives, got away from home and saw what can be done.

They have opened little shops and stores. They have started garages and machine shops. Some of them are now owners of barber shops where people go to get their hair cut and to talk foolish.

And so, with that "no good" money the whole country is growing by leaps and bounds. Opportunities are everywhere.

The trouble with money is that too many people spend too much "no good" money.

The wise ones save it and put it to work.

De Arubaanse Courant

Monday, March 17, 1952

ENGLISH SECTION

Edited by Alfred O. Thomas

Persian Gov. willing to agree with Anglo Iranian In Oil Industry.

Persia acknowledges Dependency of English Tankers.

FORT WORTH (TEXAS) March 15. The last issue of " Oil Forum" an international magazine for the oil industry, contains a detailed article of a Persian functionary in which he informs, that his Government is prepared to agree with the Anglo Iranian. According to this functionary, Persia should like to offer refined oil products, against prices, that are lower than those, which the Anglo Iranian are now paying. The writer of the article is not called by his name, but in a comment of the editorship of the newspaper it is concluded, that the Persian functionary at one side prefers to spread the sale through all concerns, that are prepared to buy large quantities of oil on long term contracts to allow moderate discounts, but that he, on the other hand was given to understand that Persia should be prepared to trust the monopoly for the sale of Persian oil to the Anglo Iranian, provided Persia can reserve the rights to reserve a percentage of the production for own distribution.

As the speaker of the Persian Government writes, Persia acknowledges dependency of the English tankers and the sale organisation, if its oil export can again be brought on the former level.

MUFTI IS BARRED FROM EGYPT; HE SEEKS PAKISTAN ASYLUM

Moslem Chief, in Karachi, Poses Problem There — Decision Withheld

KARACHI, Pakistan, March 15 Haj Amin el Husseini, former Mufti of Jerusalem, has been told by Cairo that he may not return to Egypt. The religious leader, who is in Karachi, has asked Pakistan for asylum.

Although the news of the Mufti's request became generally known among diplomats here today the Government refused flatly to make any comment. The Foreign Office said its deliberations on the subject were still "top secret".

It is understood that Premier Aly Maher Pasha's Government in Egypt acted soon after coming to power, when the Mufti was already here attending conferences of Moslem religious leaders.

The Egyptian action was viewed her as a move to cut down on the effectiveness of the Moslem extremists, known to be led by the Mufti on points of religion and, probably by him, in political activity.

Fire at De Veer's Vault destroys 200 Movie Films

Loss estimated at fls. 25,000.00 "The Great Caruso" for Saturday included

On Friday afternoon last was the scene of a big fire causing a loss of about 25,000.00 guilders, as explosion after explosion burst forth from the stone vault of De Veer Theatres, in the neighbourhood of Eagle Refinery and destroying 200 movie films. It is understood that the vault and the films are covered by insurance. Two fire engines went to the scene and within half an hour had the flames under control.

At 4 p.m. on Friday last, a fire broke out at Madiki in the neighbourhood of the Eagle Refinery, from the vault of De Veer theatres. Two hundred movie films were destroyed, one of the most famous in the mix-up was "The Great Caruso", with Mario Lanza the famous singer, which was scheduled to be shown Saturday 22 at Oranjestad Cinema.

Two fire engines went to the scene and within a short time after the fire was odt. Spraying water continued until 7 p.m. to make sure that everything was O.K. The loss is estimated to be in the vicinity of 25.000.00 guilders.

The Lt. Governor, Dr. L. C. Kwartsz and the Commissioner of Police, Mr. Van Erp went to inspect the scene.

The fire it was understood was discovered by a watchman of the Eagle Refinery, who informed the Police. The cause of the fire is unknown, and the Police are carrying out the usual investigation.

102 perish in Brazilian train disaster

RIO DE JANEIRO, March 15: One of the worst train disasters in Brazil's history occurred near the capital this morning, killing at least 102 persons and injuring 200, of whom fifty were on the danger list. Accurate figures still were impossible to get this evening because of the scale of the catastrophe and the consequent confusion, but the death toll was expected to mount above the present total.

The wreck took place when two old wooden cars of a badly overloaded train bound for Rio de Janeiro skidded off the tracks on a bridge over the Pavuna River, about twenty miles from here, near Anchieta, and were rammed by a fast electric train traveling in the opposite direction.

It was believed that poor condition of the rails had caused the wreck. According to capital newspapers, a freight train was derailed at the same place a few days ago, but without casualties.

Nato Criticized in Canada

Socialists Urge Fewer Arms and More Rebuilding

OTTAWA, March 14 (Canadian Press — Canada's socialist party charged today that Canada and her North Atlantic Allies have gone overboard on rearmament in a "disasterous and irresponsible" way.

The National Council of the Co-operative Commonwealth Federation party (C.C.F.) said the dominating military leadership of NATO has succeeded in setting objectives for military formations which will wreck the economies of every Western European nation.

It was the first serious attack by a responsible political group in Canada on NATO's three-year $300,000,000,000 rearmament program.

The Council criticized the Canadian Government for "failing" to rally the Western powers around a program of less armament and more economic rebuilding of Europe and urged the Government to "oppose vigorously the armaments goals set at Lisbon."

Body of girl found in trunk on estate

Discovered in a Woods Near Greenwich—Indentified as 16-Year-Old Wife, Mother

GREENIWCH, Conn., March 15 A photograph of the body of a well-dressed young woman found in an old steamer trunk on the estate here of a New York surgeon was identified early today in Milwaukee by Gerald Scott, 20 years old, as that of Joanne Barbare Scott, his 16-year-old wife and the mother of their 16-month-old child.

The Milwaukee police said that Mrs. Scott, whose body was found yesterday, had been missing since Jan. 18. A detective also identified the photograph as being that of the girl he had arrested two years ago on a narcotics charge.

Mr. Scott told the police that his wife had left their daughter, Dawn Marie Scott ,at their home, 202 North Fifth Street, Milwaukee and then headed toward New York. The police said that she was accompanied by a man.

The trunk, of wood-banded fabric about 50 years old, had no lock and was bound with lightweight rope. The woman's body was doubled up inside. Employes on the estate said they had been through the area as late as last Wednesday and believed the trunk had been put over the wall Thursday night.

Police Chief John Gleason said the woman apparently had been dead two days. She was jammed face-up into the trunk, her knees doubled under her chin.

QUEEN JULIANA'S PAY RAISED

THE HAGUE, the Netherlands, March 15 (Reuters) Queen Juliana of the Netherlands got a 50 percent wage increase tonight. Parliament passed, 37 to 2, a bill to raise her income from $280.000 to $ 420.000 a year. The income of Juliana's husband, Prince Bernhard, also will be raised 50 per cent — to $84,000.

CHIT & CHAT

Night Service Boticas:

Botica Aruba, Oranjestad.

Botica Centraal, San Nicolas.

Audience of the Lieut.-Governor:

Friday 9 — 12 a.m.; appointments to be made with phones no. 1104 or 1717.

Telegrahp Office Oranjestad:

Opened day and night.

Telegraph Office San Nicolas:

Opened every day from 7 a.m. to 7 p.m.

Deadline airmail Holland:

Tuesday at 2.00 p.m.

Wednesday at 4.00 p.m.

Saturday at 4 p.m.

Visiting hours Lago Hospital:

Daily from 14.15 a.m. to 7.00 a.m

Visiting hours S. Pedro Hospital:

1st en and 2nd class every day from 10-11 a.m. 3-4 p.m. and 7-8 p.m. 3rd class every day from 10-10.30 a.m., 3-3.30 p.m. and 7.00-7.30.

The 10th Clue

By DASHIELL HAMMETT

"Everything went along fine for a while. He fell for me — fell hard. And finally he asked me to marry him. we had never figured on that. Backmail was our game. But when he asked me to marry him I tried to call Madden off. I admit the old man's money had something to do with it — it influenced me — but I had come to like him a little for himself. He was mighty fine in lots of ways — nicer than anybody I had ever known.

"So I told Madden all about it, and suggested that we drop the other plan, and that I marry Gantvoort. I promised to see that Madd enwas kept supplied with money — I knew I could get whatever I wanted from Mr. Gantvoort. And I was on the level with Madden.

"But Madden wouldn't hear of it. He'd have got more money in the long run, by doing as I suggested — but he wanted his little handful right away. And to make him more unreasonable he got one of his jealous streaks. He beat me one night!

"That settled it. I made up my mind to ditch him. I told Mr. Gantvoort that my brother was bitterly opposed to our marrying, and he could see that Madden was carrying a grouch. So he arranged to send Madden East on that steel business, to get him out of the way until we were off on our wedding trip. And we thought Madden was completely deceived.

"As soon as I heard that Mr. Gantvoort had been killed I had a hunch that Maldden had done it. But then it seemed like a certainty that he was in New oYrk the next day, and I thought I had done him an injustice. And I was glad he was out of it. But now......"

She whirled around to her erstwhile confederate.

"Now I hope you swing, you big sap!"

She spun around to me again.

"What kind of looking fellow was the one who went to New York for him?" she asked sharply.

I described the man I had talked to on the train.

"Evan Felter," she said, after a moment of thought. "He used to work with Madden. You'll probably find him hiding in Los Angeles. Put the srews on hi mand he'll spill all he knows — he's a weak sister! The hanes care he didn't know what Madden's game was until it was all over.

"How do you like that?" she spat at Madden Dexter. "Ho wdo you like that for a starter? You messed up my little party, did you? Well, I'm going to spend every minute of my time from now until they pop you off helping them pop you!"

And she did, too — with her assistance it was no trick at all to gather up the rest of the evidence we needed to hang him. And I don't believe her enjoyment of some of the Gantvoort money she got is spoiled a bit by any qualms over what she did to Madden. She's a very respectable woman now, and glad to be free of the con-man.

THE END

GESPREK MET HANS HERMANS

Loffelijke poging om wetenschap op de Antillen te bevorderen

Morgen komt Anton van Duinkerken naar Aruba

Op doorreis van Suriname en Trinidad (waar hij een openings-college gaf voor een cursus journalistiek, georganiseerd door het daar gevestigde departement van het West-Indische Universiteits-college) vertoefde de heer Hans Hermans één dag op Aruba ten-einde enkele voorbereidende besprekingen te voeren over de organisatie van de lezingen, die Prof. Dr. W. Asselbergs, de bekende letterkundige Anton van Duinkerken, op ons eiland zal houden. Bij die gelegenheid hadden wij een gesprek met hem over de organisatie van deze voordrachten.

Anton van Duinkerken (Prof. Dr. W. Asselbergs) zal spreken:

Dinsdag 18 Maart in de Sociedad Bolivariana te Oranjestad over de uitbeelding van het moderne geweten in de romankunst.

Woensdag 19 Maart in de Surinaamse Club te San Nicolas over de vrouw als oorspronkelijk element in de wereldliteratuur.

Donderdag 20 Maart in de Surinaamse Club te San Nicolas over het karakter van de Nederlandse kunst.

Vrijdag 21 Maart in de Sociedad Bolivariana te Oranjestad over zijn eigen werk met voorlezing van eigen gedichten.

Toegangskaarten kunnen aan de zalen worden verkregen tegen de prijs van ƒ 2.50 voor één avond; ƒ 4.— voor twee avonden en ƒ 6— voor de hele reeks van zes avonden.

De voordrachten vangen aan om kwart over acht. Men gelieve tijdig voor het verkrijgen van inschrijvingsbewijzen aanwezig te zijn.

-Hoe bent U zo op de gedachte gekomen om Prof. Asselbergs naar hier uit te nodigen?

— Als U het mij eerlijk vraagt: omdat ik reeds veel eerder kennis had gemaakt met het instituut, waar ik nu net vandaan kom: het University-College of the West-Indies dat op deze eilanden onder de auspiciën van de Universiteit van Londen hoger onderwijs organiseert. Op de Engelse eilanden wel te verstaan. Reeds in Europa had ik contact met de London University hierover en toen ik hierheen kwam miste ik iedere vorm van hoger onderwijs op de Nederlandse eilanden Ik kwam al pratende met deze en gene tot de ontdekking, dat anderen dit pijnlijk gevoel met mij deelden en wij besloten de koppen bij elkaar te steken en een comité te vormen dat zich ten doel zou stellen de wetenschap op deze Nederlandse Antillen te bevorderen o.a. door het organiseren van universitaire voordrachtreeksen. In November zijn wij daarmee begonnen. Op [illegible] alleen op Curacao. Niet met de bedoeling de andere eilanden, met name Aruba, te passeren, maar om eerst enige ervaring op te doen en te zien, wat wij konden bereiken. De eerste cursus, die wij organiseerden werd gegeven door Prof. Mr. W. van der Grinten en handelde over de ondernemingsvormen in het handelsrecht. Dat was met één klap een succes. Honderd deelnemers. Met dat succes achter ons en met een klein reservefonds in de rug besloten wij toen de grote stap te wagen en zelf een hoogleraar uit te nodigen naar hier te komen om een reeks voordrachten te geven. (Prof. van der Grinten was hier niet op onze uitnodiging doch als lid van de Nederlandse delgatie voor de voorbereiding van de RTC) Prof. Asselbergs heeft zich aanstonds bereid verklaard om niet alleen op Curacao doch ook op Aruba te spreken.

— Daar hebt U wel een belangrijke greep mee gedaan.

— Inderdaad. Prof. Asselbergs is niet alleen een van onze belangrijkste Nederlandse dichters, hij is ook een der beste kenners van onze Nederlandse literatuur. Hij bekleedt, zoals U weet de Vondelleerstoel aan de Leidse Universiteit en eerdaags zal van zijn hand het negende deel van de grote Geschiedenis der Nederlandse Letterkunde verschijnen. En niet alleen dat, hij is ook een van onze meest brillante sprekers. Als hij in Nederland spreekt zijn de zalen vol.

- En waar spreekt hij over?

Op Curacao zal prof. Asselbergs veertien voordrachten houden van drie kwartier elk. Acht van die voordrachten handelen over de uitbeelding van het moderne geweten in de romankunst; zes over de vrouw als oorspronkelijke kracht in de wereldliteratuur. Hier, op Aruba zal hij acht maal drie kwartier spreken. Vier avonden. Twee hier in Oranjestad en twee op San Nicolas. De eerste avond zal hij in Oranjestad een samenvatting geven van de cursus over het geweten in de romankunst. De eerste avond op San Nicolaas zal hij een samenvatting geven van zijn cursus over de vrouw in de wereldliteratuur. Dat zal zijn in Oranjestad op Dinsdagavond de 18de en in San Nicolaas op Woensdag de 19de zijn. Daags daarna spreekt hij weer op San Nicolaas over het karakter van de Nederlandse kunst in het algemeen (een heel nieuwe lezing dus, die hij op Curacao niet houdt) en de laatste avond, Vrijdag de 21e komt hij weer op in Oranjestad, waar hij spreken zal over eigen werk en daaruit zal voorlezen.

— Ook dat doet hij op Curacao niet?

— Nee, dat is ook speciaal voor Aruba gereserveerd.

(Slot vraaggesprek morgen).

ZEER VEEL BELANGSTELLING VOOR SOCIETY-HUWELIJK

Zaterdagavond was er op de Palm Beach Club zeer veel belangstelling voor de receptie ter gelegenheid van het huwelijk van mej. Alice Eman met de heer James Michael Downey. Onder de talrijke aanwezigen zagen wij o.m. de heer Landsminister voor Justitie, de heer Gezaghebber en mevr. Kwartsz, de heren J. J. M. Arends en L. O. Lampe, leden van de Raad van Advies, het Statenlid W. H. de la Fuente en van de Lago de directie-leden Horigan, Mingus, Griffin en Charley Smith.

De club was feestelijk versierd en op een grote tafel was een enorme taart opgesteld, voorstellende een bruidskoets waaruit een jong bruidspaar stapte. Er waren een rijk buffet en vele, goede dranken. De Sonora del Caribe speelde en tot zeer laat was er een echt genoegelijke stemming.

Wij bieden onze hartelijke gelukwensen aan: 1. aan het overgelukkige jonge echtpaar en 2. aan de niet minder gelukkige wederzijdse familieleden. Opdat het een heel lange en heel goede echtverbintenis moge zijn!

Eilandsraadvergadering

(Vervolg van pag. 1)

tochten opgezweept en tenslotte zoekt men bevrediging bij de drank en bij vrouwen. Aan de zuidzijde van ons eiland hebben wij de vrouwen geweerd, aan de noordzijde laten we een casino bouwen. En zou het bij dat alles wel waar zijn, dat het hotelproject ons brood verschaft? Wij verkwanselen een-dertigste deel van Aruba; de aanleg van telefoon, waterleiding, electriciteit en goede wegen vordert zeker een bedrag van een half millioen en dat moeten wij betalen. Misschien zullen we indirect bij dat alles winnen, maar de kleine man heeft er niets aan. Wie belet de vergunninghoudster om alles (levensmiddelen enz.) rechtstreeks van elders te betrekken? Bovendien kan zij de winsten heel gemakkelijk verdonkeremanen. Het geheel komt me voor als gesjagger met een koopman, het lijkt alles niet bona fide. Er werd immers met millioenen gesmeten alsof het niets betekende.

Waarom wil men het hotel juist hier? Liefde voor Aruba? Belachelijk! Uitwijkplaats voor vreemd kapitaal? Waarschijnlijk. Niemand kan de consequenties van het geheel overzien, maar de kwade kansen lijken met het zekerst. We mogen geen hazard spelen met onze toekomst en met onze kinderen! God heeft Aruba rijk gezegend, maar we moeten weten wat we kunnen ondernemen." Aldus de heer G. Kok.

Voldoening.

De heer J .E. Irausquin zeide verheugd te zijn eindelijk zijn voldoening te kunnen uitspreken dat er iets is gekomen, waardoor het mogelijk wordt een eigen economische bron aan te boren. Als het plan wordt verwezenlijkt, krijgen we hier een goed toeristenverkeer met alle gevolgen van dien. Spr. zeide de Raad niet met cijfers te willen vermoeien, maar hij verwees naar de toeristenbladen waaruit blijkt welk een bloeiende industrie hier kan worden gevormd.

„Elke zaak heeft twee zijden en ik zie ook duidelijk de geestelijke kant, maar bang voor morele gevaren ben ik niet. Het ontwerp biedt naar mijn mening voldoende waarborgen. De Regering kan tijdig ingrijpen en ik vertrouw erop, dat zij dat doet zodra demoralisatie blijkt.

Ondanks alles zou ik niet willen zien, dat wij met de handen in de schoot blijven zitten. Ik zou graag zien, dat het Bestuurscollege met een afgerond plan kwam om onze natuurlijke economische bronnen te benutten. Is dat niet mogelijk, dan ware daartoe een commissie in te stellen. Bedoelde bronnen zijn verwaarloosd en in dat verband betreur ik het, dat het Welvaartsplan Nederlandse Antillen dood is. Wij mogen nimmer vergeten, dat onze welvaart op een enkele kurk drijft. Ik hoop, dat het hotelplan tot heil zal strekken van de voorspoed van Aruba."

De heer C. A. Eman zeide, dat zijn partij het in principe eens is met het concept en dat na onderling overleg is besloten unaniem voor te stemmen. Spr. leest een uitvoerige verklaring van zijn fractie voor waaruit een en ander blijkt. Hij dankt de heer Kok voor de waarschuwende stem en hoopt, dat de door genoemd lid opgesomde nadelen zullen kunnen worden ondervangen.

„Niet zo somber".

De heer Remko van Hoorn zelde ook de bezwaren met betrekking tot de uitvoering van het hotelplan aan te voelen, maar hij zou de hele zaak toch niet zo somber willen zien. Naar zijn mening waakt het concept tegen excessen en hij achtte het een voordeel, dat de overheid op geen enkele wijze direct voordeel heeft bij het bedrijf, bijv. geen belasting heft op spelerswinst. De overheid bepaalt zich slechts tot het dulden van „dat ding".

Tenslotte sprak over dit onderwerp de heer Henriquez, die zeide zijn stem onder bepaalde voorwaarden te willen geven. Het toezicht op vergunninghoudster wilde hij streng zien, opdat ontaarding dadelijk de kop zou kunnen worden ingedrukt. „Er zijn enige bezwaren, dat valt niet te ontkennen, maar voor de gemeenschap zie ik niet dadelijk enig nadeel; in de toekomst echter wel veel voordelen."

Spr. vergeleek het casino met de Staatsloterij in Nederland („wat toch ook gokken is"), waartegen de Christelijke partijen (met name de anti-revolutionnairen, voorvechters voor bijv. de Zondagsrust) niet gekant zijn. Hij zeide er vierkant tegen te zijn, dat het Casino een deftig Campo Alegre zal worden en onder verwijzing naar de artikelen 15 en 18 van het concept, achtte ook hij voldoende waarborgen tegen eventuele excessen aanwezig. Onbeperkt en nauwkeurig toezicht zou echter nodig zijn en er moest voor worden gewaakt, dat de door de heer Kok genoemde onkosten worden terugbetaald.

Tenslotte wilde de heer Henriquez zeker zijn van de personen en de solvabiliteit van de ondernemers en wilde niet zien, dat de hotelexploitatie enig nadeel zou opleveren voor de plaatselijke handel.

Het concept, waarop we nog nader zullen terugkomen, werd zonder hoofdelijke stemming aanvaard met aantekening, dat de heer G. Kok wenste te worden geacht tegen te zijn.

WAARSCHUWING

De ontvanger van Aruba waarschuwt hierbij de gezamenlijke belastingschuldigen wegens INKOMSTENBELASTING, dat ingevolge art. 72 van P. B. 1942 no. 247, vóór of op de 15de Maart 1952 voldaan hadden moeten zijn definitieve aanslagen in de INKOMSTENBELASTING 1948, '49 '50 en voorlopige aanslagen in de INKOMSTENBELASTING 1951 gedagtekend vóór 1 Nov. 1951; voorts dat deze aanslagen thans invorderbaar zijn geworden, en verzoekt hun, ieder voor zoveel hem betreft, de betaling daarvan te zijnen kantore te doen.

Aruba, 15 Maart 1952.
De Ontvanger van Aruba.

BEKENDMAKING

Degene, die de Inspecteur der Belastingen of de Ontvanger van Aruba of van Bonaire zodanige inlichtingen verstrekt, waardoor smokkelaars tijdig gepakt kunnen worden, zal beloond worden en wel naar reden van 10% van de rechten, welke genoeld zijn met de desbetreffende goederen. Strikte geheimhouding wordt gegarandeerd.

Aruba, 13 Maart 1952.
De Ontvanger van Aruba.

PARTICIPACION

E hende cu por duna Inspector di Belasting of Ontvanger di Aruba of di Bonaire informacion di tal moda cu contrabandistanan lo worde cohé, lo hanja un recompensa den forma di 10% di derechinan cu lo mester a worde pagá.

Toer informacion lo worde considera como secreto stricto.

Aruba, 13 Maart 1952.
Ontvanger di Aruba.

BEKENDMAKING

De Chef van de Watervoorziening brengt de abonné's in herinnering, dat zij op grond van de met de L.W.V.-dienst aangegane overeenkomst, ingevolge art. 10 der „Voorwaarden voor Aansluiting en Waterlevering" verplicht zijn de waterrekeningen binnen 20 dagen na uitreiking (datum poststempel) ten kantore van de Heer Ontvanger te voldoen.

Tengevolge hiervan zullen onbetaalde rekeningen over Feb. 1952 en die der voorgaande maanden vóór 1 April 1952 betaald dienen te worden. Bij niet betaling zullen ook de rekeningen over Feb. verhoogd worden met ƒ 1.— aanmaningskosten, voortvloeiende uit de afgesloten overeenkomst, plus eventuele invorderingskosten.

De Chef van Dienst,

BEKENDMAKING

De Raad van Appèl op Curacao heeft in hoger beroep op een beslissing in de Raad van Toezicht en Discipline met ingang van 1 April 1952 Mr. J. W. I. M. Swane, praktizijn op Aruba voor de tijd van een maand geschorst in de uitoefening van de praktijk, met bepaling, dat de geschorste gedurende de schorsing niet als praktizijn zal mogen optreden en die naam ter aanduiding van zijn beroep niet zal mogen voeren en met bevel tot publicatie van deze beslissing.

De Raad van Appèl voornoemd.